

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.181/2015/4/I.

A Győri Ítéltábla a Szajki Ügyvédi Iroda által képviselt I.r. és az II.r. felpereseknek a felszámoló által képviselt I.r., a Dr. Kéri - Dr. Hazai Ügyvédi Iroda által képviselt II.r. és a III.r. alperessel szemben hiteltartozás és járulékai megfizetése iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2015. június 18. napján kelt 9.G.40.060/2013/62. szám alatti ítélete ellen az alperesek által előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a kijavított elsőfokú ítéletet azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a II.r. alperes tűrési kötelezettsége a **"Település"1 ...1** hrsz-ú ingatlanra vonatkozik.

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felpereseknek mint együttes jogosultaknak 190.500. (Egyszázkilencvenezer-öttség) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alpereseket, hogy a magyar államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására egyetemlegesen fizessenek meg 551.230. (Ötszázötvenegyezer-kettőszázharminc) Ft le nem rótt fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A hitelező I.r. felperes, az adós I.r. alperes, a készfizető kezes és jelzálogkötelezett II.r. alperes, valamint a készfizető kezes III.r. alperes között 2010. április 14-én kölcsönszerződés jött létre, amely alapján az I.r. felperes 45 millió forint hitelt folyósított az I.r. alperes részére a 2010. június 1. napjától kezdődő havi törlesztési kötelezettséggel, 2020. április 1-i lejáratral. Az induló ügyleti kamatot 10,5%-ban, a kezelési költséget 1%-ban, a fizetési késedelem esetén az adósságot terhelő késedelmi kamatot az ügyleti kamaton felül további évi

6%-ban határozták meg. A szerződés 4. pontjában az adóst terhelő egyéb költségként állapították meg az éves zárlati költséget, az évente folyósított hitelösszeg kettő ezrelékében. A visszafizetés biztosítékeként a szerződéskötés napján az I.r. felperes zálogjogosult és a II.r. alperes zálogkötelezett között jelzálogszerződés jött létre, amellyel a felek 45 millió forint és járulécai erejéig jelzálogjogot alapítottak a II.r. alperes kizárólagos tulajdonát képező **"Település"1 ...2** hrsz-ú (utóbb telekalakítás folytán **...3** hrsz-ú) ingatlanra. Ezen túl a visszafizetésért a II.r. alperes készfizető kezességet vállalt. A kölcsönszerződés 2. pontja szerint a kölcsönfolyósítás feltétele - más mellett - hogy a II.r. felperes a kölcsön visszafizetéséért kezességet vállaljon. A 2010. április 19. napján kelt „kezességi levélben” a II.r. felperes kötelezettséget vállalt arra, hogy amennyiben az I.r. alperes a kölcsönszerződésben vállalt fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, az I.r. felperes felé maga teljesíti a lejárat vagy felmondás következtében esedékessé vált és vissza nem fizetett tökekövetelés 60%-át, de maximum 27 millió forintot. A törlesztési kötelezettség elmulasztása miatt az I.r. felperes a kölcsönszerződést 2012. február 2. napján mondta fel. A II.r. felperes készfizető kezesi helytállásként 2012. július 13-án az I.r. felperesnek 25.002.000.Ft-ot átutalt. A törvényszék az I.r. alperes felszámolását 2013. február 25-i kezdő időponttal rendelte el.

Az *I.r. felperes* a részítelel meghozatalát követően folytatódó eljárásban fenntartott keresetében 16.668.000.Ft tőke után 2012. november 6. napjától a kifizetés napjáig járó 10,5%-os ügyleti - és 6%-os késedelmi kamata, valamint a 2012. november 5. napjáig lejárt 5.606.913.Ft lejárt ügyleti - és késedelmi kamat (zárlati díj és egyéb költség) megfizetésére - míg a *II.r. felperes* 25.002.000.Ft tőke után annak 2012. november 6. napjától a kifizetés napjáig járó 10,5%-os ügyleti- és 6%-os késedelmi kamata, valamint a 2012. november 5. napjáig lejárt 1.283.436.Ft ügyleti - és késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket egyetemlegesen. Kérték ezen túl a II.r. alperest annak tűrésére kötelezni, hogy a felperesek a jogerős részíteleteken alapuló, valamint a jelen perbeli követelésüket a **"Település"1 ...3** hrsz-ú ingatlanból a bejegyzett jelzálogjoguk alapján kielégíthessék. Az I.r. felperes lejárt kamat iránti keresetéből 3.908.534.Ft-ot lejárt ügyleti - míg 1.420.279.Ft-ot lejárt késedelmi kamatként követelt. Ezen túl 270.000.Ft-ot zárlati költségként -, 8.100.Ft-ot egyéb (felszólítási) díjként. A II.r. felperes a lejárt kamatköveteléséből 816.732.Ft-ot lejárt ügyleti-, míg 466.704.Ft-ot lejárt késedelmi kamatként követelt.

A II-III.r. alperes *ellenkérelmében* a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és részben összegét is. Kérték a per tárgyalásának felfüggesztését a Tatabányai Járásbíróság előtt a P.20.134/2013. szám alatt folyamatban lévő per jogerős befejezéséig, amely perben alperesként azonos ténybeli és jogi alapon ugyanazon összegben beszámítási kifogást terjesztettek elő, mint jelen perben. Vitatták a II.r. felperes által érvényesített ügyleti - és késedelmi kamat mértékét, megítélésük szerint a II.r. felperes nem a kölcsönszerződésben kikötött - hanem csak a törvényes mértékű kamatot érvényesítheti. Az I.r. felperes által érvényesített összegéből 270.086.Ft-ot vitattak. A zárlati költségként érvényesített összegből (270.000.Ft) 90.000.Ft-ot amiatt, mivel álláspontjuk szerint a kölcsönszerződés felmondását követően, a 2012. évben az I.r. felperes legfeljebb időarányos zárlati költséget igényelhetett. Elsődlegesen a Ptk.339.§ (1) bekezdését, míg másodlagosan a Ptk.6.§-át jogcímként megjelölve 357 millió forint erejéig *beszámítási kifogást* terjesztettek elő. Az ellenkövetelés

alapjaként arra hivatkoztak, hogy a II.r. alperes tervezett beruházása finanszírozására és korábbi hitele kiváltására 2011. márciusában hitelkérelmet terjesztett elő az I.r. felperesnél. A felperes általános üzletszabályzata II/5/a. pontja ellenére az I.r. felperes a hitelkérelemre 10 munkanapon belül és azt követően sem válaszolt. Ezért a II/5/c. pont szabálya alapján úgy kellett tekinteni, hogy az I.r. felperes a hitelkérelmet tudomásul vette és azt elfogadta. Az I.r. felperes a hitelkérelemre vonatkozó nyilatkozattétele elmulasztásával az együttműködési kötelezettségét (Ptk.4.§ (1) bekezdés, 205.§ (3) bekezdés) megszegte és azzal a II.r. alperesnek elmaradt haszonként jelentkező kárt okozott. A II.r. alperes ugyanis az I.r. felperes nyilatkozatára várva más pénzügyi intézménytől nem vett fel hitelt, így a tervezett beruházása megghiúsult.

Az elsőfokú bíróság az egyesített perben hozott, fellebbezéssel támadott *ítéletével* egyetemlegesen kötelezte az alpereseket, hogy az I.r. felperesnek fizesse meg 16.668.000.Ft tőke 2012. november 6. napjától a kifizetés napjáig járó 10,5%-os ügyleti- és 6%-os mértékű késedelmi kamatát; illetve lejárt kamat, zárlati költség és egyéb díj címén 5.606.913.Ft-ot. Kötelezte egyetemlegesen az alpereseket, hogy a II.r. felperesnek fizesse meg 25.002.000.Ft tőke után a 2012. november 6. napjától a kifizetés napjáig járó 10,5%-os ügyleti- és 6%-o mértékű késedelmi kamatát; valamint 1.283.436.Ft lejárt kamatot. Kötelezte a II.r. alperest annak tűrésére, hogy a felperesek a Tatabányai Törvényszék 9.G.40.060/2013/27., 9.G.40.062/2013/25., 36. szám alatti részítéleteiben, valamint a jelen ítéletben foglalt követeléseit a II.r. alperes "**Település**"1 „... hrsz-ú ingatlanából" kielégítsék. A törvényszék a kereset összegét részben vitató ellenkérelem alapján abból indult ki, hogy az összeget tisztázni hivatott szakértői bizonyítás költségeit a felek egyike sem volt hajlandó előlegezni. Ezért a bíróság szakértői bizonyítás hiányában a kereset összegéről a rendelkezésre álló adatok alapján annak figyelembevételével határozott, hogy a felperes a saját számszaki előadását számításaival meggyőzően alátámasztotta, az alperesek által hivatkozott ellentmondásokat tisztázta. A törvényszék kifejtette, hogy a II.r. felperes kezesként teljesített az I.r. felperes részére, kezesként az alpereseket terhelő tőke- és járulékteherért felelős, majd pedig helytállását követően ugyanezen kamatmértéket érvényesítheti az alperesekkel szemben. A jelzálogjogból kielégítés tűrésére az alpereseket az ingatlanra bejegyzett jelzálogjog, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 626.§ (1) bekezdése (helyesen: 261.§ (1) bekezdése) és a 251.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a II.r. alperest.

A beszámítási kifogás elbírálása során a bíróság abból indult ki, hogy a II.r. alperes által 2011. márciusában benyújtott, az igénylő által alá nem írt hitelkérelem okirata tartalmazta, hogy „a takarékszövetkezet hitelezési szándékának csak a kölcsönszerződés aláírása minősül”. Emiatt a törvényszék nem tartotta indokoltnak a II-III.r. alperes bizonyítási indítványára az I.r. felperes hitelezésre vonatkozó belső szabályzata I.r. felperestől beszerzését. Rámutatott, hogy a II.r. alperes erre az általa nem ismert szabályzatra nem alapíthatta a hitelre vonatkozó várakozását. Kiemelte a bíróság a kölcsönszerződés 9. pontját, amely szerint annak fennállása alatt az adós más banktól vagy egyéb hitelezőtől csak a takarékszövetkezet előzetes írásbeli hozzájárulása mellett vehet igénybe kölcsönt, amely előzetes hozzájárulást a konkrét esetben a II.r. alperes az I.r. felperestől nem kérte meg. Ez pedig - a törvényszék megítélése szerint - szintén kizárta, hogy a II.r. alperes álláspontja

szerint el nem bírálta hitelkérelmét követően más pénzügyi intézménytől a II.r. alperes alappal számíthatott volna hitelezésre. A II-III.r. alperes által benyújtott adófolyószámla adataiból a törvényszék azt emelte ki, hogy 2011. márciusában a II.r. alperes szükséges likviditása már nem volt biztosított, mert 2011. április-május hónapban már a köztartozásait sem tudta teljesíteni. A bíróság a Pp.217.§ (1) bekezdése alapján nem tartotta indokoltnak a II-III.r. alperes kérelmére a marasztalást tartalmazó határozat teljesítésére az általános teljesítési határidőnél hosszabb határidő biztosítását.

Elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése, míg másodlagosan annak megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt az *alperesek* terjesztettek elő fellebbezést. Az ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezésükben *egyrészt* a II-III.r. alperes beszámítási kifogásának helytadva kérték a kereset elutasítását. *Másrészt* kérték az I.r. felperes javára kamatfizetésben marasztaló rendelkezés mellőzését, valamint a 70.000.Ft zárlati díj megfizetésére kötelező rendelkezés mellőzését. *Harmadrészt* a II.r. felperes kezességre alapított keresetét kérték elutasítani, ennek hiányában a II.r. felperest megillető kamat mértékét a törvényes mértékű kamatban kérték meghatározni. Az I.r. alperes kérte továbbá az őt terhelő elsőfokú perköltség mérséklését is. Jogorvoslati kérelmükben a valamennyi alperest perköltségfizetésében egyetemlegesen marasztaló ítéleti rendelkezést amiatt vitatták, mert az I.r. alperes az egyesített G.40.062/2013. szám alatti perben félként nem vett részt, emiatt teljes perköltséggel nem tartozhat. Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a per tárgyalása felfüggesztése iránti kérelmüket, amelyet azzal indokoltak, hogy az I.r. felperes és a II-III.r. alperes között hasonló ténybeli- és jogi alapokon peres eljárás van folyamatban a Tatabányai Járásbíróság előtt. Rámutattak, hogy a vitatott I.r. felperesi kamatkövetelés, kamatszámítás helyességét a Pp.3.§ (3) bekezdése alapján az I.r. felperes volt köteles bizonyítani. Az elsőfokú bíróság a lejárt kamatkövetelés összege tekintetében szakértői bizonyítás nélkül (Pp.177.§ (1) bekezdése) megalapozott döntést nem hozhatott volna. A szükséges szakértői bizonyítás elmaradása következményeit a Pp.3.§ (3) bekezdése alapján a felperesekre kellett volna hárítania. A 2012. évre az I.r. felperest zárlati költség amiatt nem illette meg, mert a kölcsönszerződést 2012. februárjában felmondta. Eltérő álláspont elfoglalása esetén az I.r. felperest időarányos zárlati díj illethette volna meg. A II.r. felperes kezességet vállaló nyilatkozatában csak korlátozott és a tőketartozásért fennálló kezességet vállalt. Emiatt a kamatkövetelése a mindenkor törvényes kamathoz igazodik. Másrészt a II.r. felperes a jövőre nézve ügyleti kamatot az alperesektől nem követelhet. Fenntartották azon álláspontjukat is, hogy a felperes által benyújtott iratokból nem állapítható meg, hogy a II.r. felperes érvényesen vállalt-e kezességet. Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság a beszámítási kifogásukat - lényegében érdemi vizsgálat nélkül - elutasította. Megítélésük szerint ebben a körben további nagy terjedelmű bizonyításra van még szükség. Figyelmen kívül hagyta a törvényszék ugyanis az I.r. felperes 2011. márciusában hatályos vállalati hitelkérelmek elbírálási rendjére vonatkozó szabályzat becsatolására - valamint az elmaradt haszon igazságügyi szakértői bizonyítására vonatkozó alperesi indítványt is. Az elsőfokú ítélet indokolása tévesen tartalmazza, hogy az alperesek arra hivatkoztak volna: az I.r. felperes hallgatása a hitelkérelem elfogadását jelentette volna. Ezzel szemben az alperesek a kárigényüket arra alapították, hogy az I.r. felperes a hitelkérelmet nem bírálta el megfelelő határidőben. Ugyanakkor abban a hitben tartotta az alpereseket, hogy az ügymenet rendben folyik. Az elsőfokú bíróság által kiemelt

kölcsönszerződés 9. pontja csak az I.r. felperes és az alperesek között volt hatályos, nem képezte azonban harmadik személyektől történő hitelfelvétel abszolút vagy objektív akadályát. Ennek megfelelően az alperesek az "A" Bank Zrt-től a perbeli kölcsönszerződés megkötését követően 5 millió forint hitelt vettek fel munkabérre. Iratellenesnek nevezték az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy 2011. márciusában a kölcsönkérelem benyújtása idején a kölcsönt kérelmező II.r. alperes szükséges likviditása már nem volt biztosított. A becsatolt folyószámla kivonatokról azonban az tűnik ki, hogy 2011. március-április hónapokban a II.r. alperes adózási többlettel rendelkezett, míg május hónapban már adótartozása keletkezett. Fenntartották azon kérelmüket is, hogy a bíróság az esetlegesen marasztaló rendelkezés teljesítési határidejét a Pp.217.§ (2) bekezdése és a Legfelsőbb Bíróság PK 187. számú állásfoglalása alapján az általánostól eltérő, legalább 60 napos határidőben állapítsa meg. Az alpereseket perköltségben marasztaló ítéleti rendelkezés mellőzését arra figyelemmel kérték, mert megítélésük szerint a Pp.25.§ (4) bekezdéséből következően a fellebbezett ítélet perértéke nem számszerűsíthető, így a fellebbezési perérték is nulla forint.

A felperesek *fellebbezési ellenkérelmükben* az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperesek másodfokú perköltségben marasztalását kérték. Kifejtett álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság az ítélettel elbírált és az alperesek által előterjesztett beszámítási kifogás figyelembevételével kötelezte az alpereseket egyetemlegesen a perköltség viselésére. A Pp.152.§ (2) bekezdése szerint a per tárgyalása felfüggesztésének feltételei nem állnak fenn, nem minősül előzetes kérdésnek ugyanis, hogy az alperesek másik perben is előterjesztették hasonló ténybeli és jogi alapon ugyanazt a beszámítási kifogást. Az alperesek által vitatottnak nevezett kamatkövetelések esetében rámutattak, hogy a II.r. felperes követelése tekintetében az alperesek számszaki vitatást nem közöltek. Az I.r. felperes lejárt kamatköveteléséből csak 270.086.Ft-ot vitattak, amely - az I.r. felperes elsőfokú eljárásban előterjesztett nyilatkozata szerint - három havi zárlati díj és 86.Ft kerekítési eltérésből tevődik össze. Az I.r. felperes erre vonatkozó elsőfokú eljárásbeli nyilatkozatát követően az alperesek ezt az összeget már nem vitatták. Így nem volt indokolt a kereset összegére szakértő kirendelése. A 2012. évre zárlati költség kiterhelése nem volt jogellenes, jogszabály tiltó - és szerződés eltérő kikötése hiányában. A II.r. felperes kamatkövetelésére helyesen a Ptk.276.§ (1) bekezdése alapján a kölcsönszerződésben meghatározott kamatmérték az irányadó. A II.r. felperes kezességvállalása a becsatolt iratok (kezességi levél, a II.r. felperes teljesítését igazoló okirat) alapján igazolt. Az alperesek beszámítási kifogását illetően fenntartották, hogy 2011. márciusában a II.r. alperes kezdeményezésére hiteligénylési folyamat el sem indult, a II.r. alperes ügyvezetője csupán áttekintésre adta át az alá nem írt hitelkérelmet. Valójában 2011. márciusában az alperesi ügyvezető perbeli személyes előadása szerint a fizetendő közterhek és bérek többmillió forintot tettek ki az alpereseknél, melynek megfizetésére már mód nem volt. Ezután az ügyvezető több pénzügyi intézménynél eljárt, hitelt azonban nem kapott. Helyes ezért az az ítéleti megállapítás, hogy a II.r. alperes nem volt hitelképes. Az alperesek pedig maguk sem állították, illetve bizonyítani sem kívánták, hogy a II.r. alperes az igényelt hitelt valamely pénzügyi intézménytől megkapta volna. Egyetértettek azzal, hogy az elsőfokú bíróság a teljesítési határidőt a Pp.217.§ (1) bekezdése szerint határozta meg. Vitatták, hogy a perbeli részítéletek meghozatalát követően

ne merült volna fel ügyvédi munkadíjból álló perköltségük, hiszen a bíróság több tárgyalást tartott, a felperesek képviselője több beadványt is előterjesztett.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállás alapján érdemben helytálló jogkövetkeztetésre jutva kötelezte az alpereseket a kölcsöntőke járulékaik megfizetésére és utasította el a beszámítási kifogást.

Az alperesek fellebbezése annyiban helytálló, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában a Pp.221.§ (1) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére nem tért ki arra, hogy milyen okból mellőzte az alperesek kérelmére a per tárgyalása felfüggesztését a Tatabányai Járásbíróság előtt a P.20.134/2013. szám alatti ügy jogerős befejezéséig. Az indokolási kötelezettség részbeni elmulasztása ugyan eljárási szabálysértés, amely azonban mégsem volt olyan súlyú, hogy okot adhatott volna az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére. Az elsőfokú eljárás adatai, a rendelkezésre álló iratok alapján ugyanis ebben a kifogásolt kérdésben a lényeges tények megállapíthatóak voltak, így nem volt akadálya az érdemi döntésnek. (PK 206. számú állásfoglalás b/ pont)

A Pp.152.§ (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bíróság a tárgyalást akkor is felfüggesztheti, ha a per eldöntése olyan előzetes kérdés elbírálásától függ, amelynek tárgyában más polgári per vagy a bíróság hatáskörébe tartozó más polgári eljárás már folyamatban van. A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben helyesen mutattak arra rá, hogy a konkrét esetben a járásbíróság előtt folyamatban lévő perben nem várt döntésre olyan előzetes kérdés, amelytől a jelen perbeli ítélet elbírálása függne. Az alperesek fellebbezésükben ténylegesen ilyen előzetes kérdésre maguk sem hivatkoztak, lényegében csak a párhuzamos bizonyítás elkerülése, költségkímélés - tehát: célszerűségi okok - miatt tartották indokoltnak a tárgyalás időleges megszakítását, felfüggesztését. Ezek a körülmények pedig nem adhatnak alapot a tárgyalás felfüggesztésére és a másik perben hozott ítélet jogerőre emelkedésének bevárására. A törvényszék tehát - ugyan indokolás nélkül, de - helyesen hagyta figyelmen kívül az alperesek tárgyalás felfüggesztése iránti kérelmét.

A fellebbezésben kifejtettekkel szemben a törvényszék nem sértette meg az elsőfokú eljárás lényeges szabályát (Pp.177.§ (1) bekezdés) azzal, hogy az alperesek indítványára a kereseti kamat - és egyéb követelés számításának tisztázására nem rendelt ki igazságügyi könyvszakértőt. A Pp. említett szabálya szerint a bíróság akkor rendel ki szakértőt, ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel nem rendelkezik. A perbeli esetben az alperes ügyleti kamat számításai előterjesztését követően (G.40.060/2013/17., 43., 52. szám alattiak) a felek számításai között csupán 270.086.Ft eltérés adódott. Az eltérés mértékéről a felek egyezően nyilatkoztak a G.40.060/2013/52. és 54. szám alatti beadványaikban. Az eltérés oka az alperesek által figyelembe nem vett, a kölcsönszerződés 4. pontjában meghatározott, az adóst terhelő három évi (2010, 2011 és 2012) zárlati költség (3x90.000.Ft) felszámítása, illetve 86.Ft kerekítési eltérés. A felek számításai közötti csekély összegű eltérésre

vonatkozó felperesi magyarázatot követően az alperesek az elsőfokú eljárás során már csak a 2012. évi 90.000.Ft zárlati költség összegét vitatták. (G.40.060/2013/58. tjk. 2. oldal) Megítélésük szerint a kölcsönszerződés felmondása évében (2012) az adóst legfeljebb csak „arányos” zárlati költség terhelheti.

Ezek alapján a törvényszéknek a keresetről döntéshez nem volt szüksége a különleges szakértelemmel rendelkező igazságügyi könyvszakértő kirendelésére. Csupán abban a jogkérdésben kellett határoznia, hogy a kölcsönszerződés 4. pontja alapján a felmondás évére az I.r. felperes felszámíthatta-e a zárlati költséget. Ezért a szakértői bizonyítás mellőzésével a törvényszék nem sértette meg az elsőfokú eljárás bizonyításra vonatkozó lényeges szabályait.

Ezen túl a törvényszék nem tévedett abban az érdemi kérdésben sem, hogy az I.r. felperes a 2012. évre jogszerűen számította fel a kölcsönszerződés 4. pontja alapján a 90.000.Ft zárlati költséget. A szerződés említett kikötése szerint az adóst egyéb költségként az évente folyósított hitelösszeg 2 ezreléke terhelte zárlati költségként. A hitel folyósítás a 2012. évben fennállt, attól függetlenül, hogy ebben az évben az I.r. felperes az I.r. alperes teljesítése hiányában a szerződést felmondta. A felmondáskor a felek között elszámolásnak (Ptk.321.§ (1) bekezdés, 319.§ (2) bekezdés) volt helye, amelynek során az I.r. felperes a zárlati költséget is jogszerűen felszámíthatta.

A fellebbezés nem volt alapos abban az anyagi jogi kérdésben sem, hogy az I-II.r. felperes között ne jött volna létre a készfizető kezesi szerződés. (Ptk.272.§ (1) bekezdés) Előre kell bocsátani, hogy a Ptk.272.§ (2) bekezdése csak a kezességvállalás érvényességét köti írásbeli alakhoz. Miután a törvény nem a kezességi szerződés írásba foglalásáról, hanem a kezességvállalás írásbeli alakjáról rendelkezik, a kezességvállalás elfogadása a Ptk.216.§-ának (1) bekezdése értelmében történhet más módon, így szóban vagy ráutaló magatartással is. (BH 1998/277)

A konkrét esetben a 2010. április 14. napján kelt kölcsönszerződés 2. pontja a kölcsön folyósítása feltételeként írta elő a II.r. felperes kezességvállalását, a kölcsönt pedig az I.r. felperes kétségtelenül folyósította az I.r. alperes részére, melyből minden további bizonyítás nélkül következik, hogy a II.r. felperes kezességet vállalt az egyenes adós I.r. alperes kölcsönszerződésbe foglalt fizetési kötelezettségéért. A felperesek egyébiránt mindezt igazolták az elsőfokú eljárás során 2014. február 24. napján 14. sorszám alatt benyújtott iratokkal, amelyhez csatolták a 2010. április 19. napján kelt, II.r. felperes által kibocsátott - a kezesség feltételeit tartalmazó - kezességi levelet, illetve az ahhoz kapcsolódó általános szerződési feltételeket is. Benyújtották az arra vonatkozó okiratot is, amely szerint a II.r. felperes 2012. július 13-án kezesként teljesített az I.r. felperes részére 25.002.000.Ft-ot.

A II.r. felperes kezes teljesítése folytán - ennek erejéig - a követelés az azt biztosító és a kezességvállalást megelőzően keletkezett jogokkal, valamint a végrehajtási joggal együtt átszállt reá. (Ptk.276.§ (1) bekezdés) A teljesítő kezes a teljesítése erejéig és a járulékokra is kiterjedően a jogosulti oldalon a hitelező I.r. felperes mellé lépett, a II.r. felperes teljesítésével tehát a kölcsönszerződés a jogosulti oldalon több alanyúvá vált. (BH 2000/117)

A kezességgel biztosított követelés részbeni átszállása folytán a II.r. felperes szintén a kölcsönszerződésben kikötött mértékű, ügyleti- és késedelmi kamatot, nem pedig a törvényes mértékű kamatot követelhetette az adós és mellékkötelezett alperesektől.

A fellebbezés kellő alap nélkül állította azt is, hogy a törvényszék nem vizsgálta volna érdemben az előterjesztett beszámítási kifogást. Az ítéletábla megítélése szerint a törvényszék helytállóan utasította el a jogalap nélküli beszámítási kifogást, és így helytállóan mellőzte az állított elmaradt haszon igazolására a szakértői bizonyítás elrendelését.

Az ítéletábla a felperesek beszámítási kifogással szemben előterjesztett ellenkérelmében foglaltakkal értett egyet abban, hogy 2011. márciusában a II.r. alperes nem nyújtott be az I.r. felperes által elbírálendő hitelkérelmet. A beszámítási kifogáshoz (G.40.060/2013/6. szám) A/3 szám alatt csatolt hitelkérelmi adatlap okiratát ugyan a II.r. alperes kitöltötte, de azt sem cégszerűen, sem más módon nem írta alá. Az I.r. felperes helytálló hivatkozása szerint a pénzügyi intézmény hitelbírálata - szabályszerűen benyújtott hitelkérelem és a hitelbírálati díj megfizetése hiányában - meg sem indulhatott. Alappal hivatkozott arra is az I.r. felperes (G.40.060/2013/49. szám), hogy a pert megelőző levelezésében a II.r. alperes maga sem tekintette elbírálendő hitelkérelemnek a 2011. márciusában benyújtott adatlapot. (G.40.060/2013/14/F/15.) Helyesen utalt arra is az I.r. felperes a 2011. december 12. napján kelt levél alapján, hogy **"B"** alperesi ügyvezető a perben hitelkérelemnek nevezett okiratot maga is csak áttekintésre átküldött „hitelkérelmi adatlapnak” nevezte. A 2012. augusztus 23. napján kelt, I.r. felpereshez címzett levelében a II.r. alperes ügyvezetője, **"B"** a II.r. alperes jelentős adótartozására (12.600.000.Ft) figyelemmel kérte az I.r. felperes segítségnyújtását 32.135.000.Ft, 120 havi futamidejű hitel nyújtásával. A fellebbezésben kifejtettekkel szemben a II.r. alperes, illetve az alperesek ügyvezetője nem számított az aláíratlan hitelkérelme - sem „megfelelő határidőn belüli”, sem pedig azt követő - elbírálására, mert a 2012. október 8. napján kelt levélből kitűnően a felperes alkalmazottja egyértelműen kijelentette, hogy az I.r. felperes „nem tud segíteni, a takarékszövetkezetnek nincs rá módja”. Helyes volt tehát az elsőfokú bíróság azon megítélése, hogy az I.r. felperes magatartásával okozati összefüggésben a II.r. alperesnek kára nem keletkezhetett. (Ptk.318.§ (1) bekezdés, 339.§ (1) bekezdés)

A fellebbezés alapján az ítéletábla nem látott okot a törvényszék által meghatározott, általános teljesítési határidőnél (Pp.217.§ (1) bekezdés) hosszabb határidő megállapítására az alpereseket terhelő fizetési kötelezettség teljesítésére. A teljesítési határidő mérlegelésénél a perbeli esetben sem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy az alperesek sem a kölcsönszerződés felmondását megelőzően, sem pedig azt követően és a per alatt sem mutattak készséget a nem vitatott törlesztési és járulékkövetelés teljesítésére. Így a teljesítési határidő meghosszabbítása jelentősen sértené a hitelező jogosultak jogszerű követelésük behajtásához fűződő érdekeit. (Pp.217.§ (2) bekezdés, PK 187. számú állásfoglalás)

A másodfokú bíróság alogatannak ítélte az alperesek perköltségre vonatkozó jogorvoslati kérelmét is. A felperesek a G.40.060/2013. szám alatt a törvényszéken folyamatban volt eljárásban alperesként az I.r. alperest is perbevonták és egyetemlegesen kérték kötelezni a

kereseti követelésük megfizetésére a II-III.r. alperessel együtt. A felperesek pernyertessége folytán így a fizetendő perköltség az I.r. alperest is terheli (Pp.78.§ (1) bekezdés, 82.§), attól függetlenül, hogy az egyesített G.40.062/2013. szám alatti perben félként nem szerepelt.

Az elsőfokú bíróság a keresettel érvényesített tőkekövetelésről részítéletével már korábban határozott. Ettől függetlenül azonban - a felperesek helyes érvelése szerint - az üzleti- és késedelmi kamat megfizetésére folytatódott eljárásban a követelést érvényesítő felpereseknek további - ügyvédi munkadíjból álló - perköltsége merült fel. (Pp.75.§ (1) bekezdés) Emiatt az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a pervesztes alpereseket ítéletében a jogi képviselettel felmerült kiadás megfizetésére kötelezte.

Ezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Észlelte az ítéletábra, hogy az elsőfokú ítélet jelzálogból kielégítés tűrésére kötelező határozata hiányosan tartalmazta a fedezeti ingatlan helyrajzi számát. Ezt az elírást a másodfokú bíróság kiigazította, meghatározva, hogy a II.r. alperes tűrés kötelezettsége a **"Település"1 ...1 hrsz-ú ingatlanra** vonatkozik.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért az alperesek a Pp.78.§ (1) bekezdése és az Itv.59.§ (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelesek viselni a fellebbezésükön illetékfeljegyzési joguk folytán le nem rótt fellebbezési illetéket.

Arra az alperesek fellebbezésükben helyesen hivatkoztak, hogy a Pp.25.§ (4) bekezdése szerint a főkövetelés járulékai (kamatt, költség, stb.) a perérték megállapításánál figyelmen kívül maradnak. Ugyanakkor jelen esetben a törvényszék együtt 6.890.349.Ft lejárt kamatt megfizetésére is kötelezte az alpereseket. A fellebbezési perérték tehát 6.890.349.Ft volt, amely után az Itv.46.§ (1) bekezdése szerint 551.230.Ft fellebbezési illetéket kellett feljegyezni.

A pervesztes alperesek a Pp.78.§ (1) bekezdése és 82.§-a alapján kötelesek viselni a felperesek másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltségét. Ennek összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2), (5)-(6) bekezdései alapján az árával növelt 190.500.Ft-ban határozta meg.

G y ő r , 2015. december 2.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk. bíró

A kiadmány hitelűl

***Tatabányai Törvényszék
mint első fokon eljáró bíróság
9.G.40.060/2013/62. szám***

A Tatabányai Törvényszék a Szajki Ügyvédi Iroda (.....: dr. Szajki Zoltán ügyvéd) által képviselt (.....) **I.r.** és (.....) **II.r. felperesnek** - Budapest Holding Első Hazai Vagyonkezelő Zrt. felszámoló (.....) által képviselt „f.a.”(.....) **I. r.**; a dr. Kéri-dr. Hazai Ügyvédi Iroda, üi.: dr. Kéri Marianna ügyvéd (.....) által képviselt (.....) **II. r.** és (.....) **III. r. alperesek** ellen **tartozás és járulékai megfizetése** iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T

A törvényszék egyetemlegesen kötelezi alpereseket, hogy 15 (Tizenöt) napon belül fizessenek meg I. r. felperesnek 16.668.000,- (Tizenhatmillió-hatszázhatvannyolcezer) forint tőketartozás után ügyleti kamat címén 2012. november hó 06. napjától a kifizetés napjáig számított évi 10,5 %-os (tíz és fél százalékos) mértékű kamatot, továbbá késedelmi kamat

címén évi 6%-os (hat százalékos) mértékű kamatot, valamint lejárt ügyleti és késedelmi kamat, zárlati költség és egyéb díj címén további 5.606.913,- (Ötmillió-hatszázhaty-ezer-kilencszáztizenhárom) forintot.

A törvényszék egyetemlegesen kötelezi alpereseket, hogy 15 (Tizenöt) napon belül fizessenek meg II. r. felperesnek 25.002.000,- (Huszonötmillió-kettőezer) forint tőketartozás után ügyleti kamat címén 2012. november hó 06. napjától a kifizetés napjáig számított évi 10,5 %-os (tíz és fél százalékos) mértékű kamatot, továbbá késedelmi kamat címén évi 6%-os (hat százalékos) mértékű kamatot, valamint lejárt késedelmi és ügyleti kamatok címén további 1.283.436,- (Egymillió-kettőszáznolcvanháromezer-négyszázharminchat) forintot.

A törvényszék külön kötelezi II. r. alperest annak tűrésére, hogy a Tatabányai Törvényszék, mint első fokon eljáró bíróság 9.G.40.060/2013/27 valamint 9.G.40.062/2013/25 és 9.G.40.062/2013/36 számú részítéleteiben, valamint jelen ítéletében foglalt követeléseirejéig felperesek a Tatabánya belterület/hrsz-ú ingatlanból kielégítést keressenek.

A törvényszék egyetemlegesen kötelezi alpereseket, hogy ugyancsak 15 (Tizenöt) napon belül perköltség címén fizessenek meg felpereseknek egyetemlegesen - általános forgalmi adót is magában foglalóan - 437.537,- (Négyszázharminchétezer-ötszázharminché) forintot.

Az ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 (Tizenöt) napon belül a Győri Ítéltáblához címzett, de a Tatabányai Törvényszéknél, mint elsőfokú bíróságnál - jogi képviselő útján - 3 (Három) egyező példányban előterjesztett fellebbezésnek van helye.

Győri Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselő kötelező a Pp. 235. §-ban meghatározott fellebbezést előterjesztő fél számára.

A Pp. 220. § /3/ bekezdésére és 256/A. §-ára utalással tájékoztatja a feleket, hogy a másodfokú bíróság az ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha

- az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 251. §-ban, illetve a 252. § /1/-/2/ bekezdésében meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni,
 - a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték, vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik,
 - a fellebbezés csak a teljesítési határidővel kapcsolatos,
 - a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul,
 - a felek ezt a fellebbezési határidő lejárta előtt közösen kérték,
- ítélése szerint - tekintettel a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelemben, illetve fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra - az ügy eldöntése tárgyaláson kívül is lehetséges.
- A Győri Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselő kötelező a Pp. 235. §-ban meghatározott fellebbezést előterjesztő fél számára.
 - Tájékoztatja bíróság a feleket, hogy amennyiben fellebbezésük az ítélet indokolása ellen irányul, úgy kérhetik tárgyalás tartását, illetve fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

I n d o k o l á s :

A törvényszék a felek előadásai, az általuk becsatolt iratok és a per egyéb adatai alapján az alábbi tényállást állapította meg:

1

I. r. felperes a 2010. április hó 14. napján aláírt, 06-2010-0014-0 számú szerződés alapján 45 millió forint kölcsönt folyósított az I. r. alperes részére 2010. június hó 01. napjával kezdődő, havi tételesen emelkedő összegben meghatározott visszafizetési kötelezettséggel, 2020. április hó 01-i lejárattal.

A kölcsönösszeget a szerződés rendelkezései szerint 10,5 % ügyleti kamat, folyósításkor esedékes egyszeri 1 %-os kezelési költség és a folyósított hitelösszeg 2 ezrelékének megfelelő (90.000,- forint) éves zárlati költség, valamint - fizetési késedelem esetén - évi 6 % késedelmi kamat terhelte.

A kölcsönszerződés 13. pontja a visszafizetési kötelezettség elmulasztása esetére feljogosította az I. r. felperest, hogy követelését azonnali hatállyal lejárnak tekintse és egy összegben követelje.

A folyósított kölcsönösszeg 60 %-áig a II. r. felperes vállalt kezességet, a teljes kölcsön visszafizetéséért pedig II. r. és a III. r. alperesek készfizető kezességet vállaltak.

A követelés további biztosítékaként II. r. alperes tulajdonában álló, Tatabánya, belterület/.. hrsz-ú -- telekátalakítás után/.. hrsz-ú -- ingatlanra fenti követelés biztosításra jelzálogjog került bejegyzésre.

2

Az I. r. felperes a törlesztési mulasztás miatti ismételt felszólítást követően, erre hivatkozással a kölcsönszerződést 2012. február hó 02. napján felmondta.

3

A II. r. felperes - készfizető kezesi helytállási kötelezettsége alapján -- 2012. július hó 13. napján átutalt az I. r. felperes számlájára az I. r. alperesi tartozás 60 %-a fejében 25.002.000,- Ft-ot.

4

A Tatabányai Törvényszék hitelezői kezdeményezésre 4.Fpk.11-...-..... szám alatt 2013. február hó 25-i kezdő időponttal elrendelte az I. r. alperes felszámolását, felszámolóként a Budapest Holding Első Hazai Vagyonkezelő Zrt-t jelölte ki.

- 0 -

képviselővel eljáró felperesek a Tatabányai Törvényszékhez 2013. október hó 14. napján érkezetten keresetet terjesztettek elő jelen per II-III. r. alpereseivel, mint az azon per I-II. r. alpereseivel szemben az I. r. felperessel 06-2010-011 szerződésszámon nyilvántartott kölcsönszerződésből eredő követelésük és azok járulékai vonatkozásában.

A törvényszék felperesek kereseti kérelme alapján 9.G.40.062/2013/25. sorszám alatti részítéletében egyetemlegesen kötelezte jelen per II-III. r. alpereseit, hogy 60 napon belül fizessenek meg I. r. felperesnek 16.462.500,- forint tőkekövetelést, II. r. felperesnek 16.462.500,- forint tőkekövetelést, felpereseknek egyetemlegesen általános forgalmi adót is magába foglalóan 262.000,- forint ügyvédi munkadíjat, I. r. felperesnek külön további 1.273.500,- forint egyéb perköltséget, valamint külön felhívásra a magyar állam javára 226.500,- forint feljegyzett elsőfokú peres eljárási illetéket.

A Tatabányai Törvényszék 9.G.40.062/2013/36-os sorszám alatti részítéletével egyetemlegesen kötelezte jelen per II-III. r. alpereseit, hogy 60 napon belül fizessenek meg I. r. felperesnek 4.462.005,- forint tőkésített kamatot és egyéb díjat, valamint II. r. felperesnek 845.075,- forint tőkésített kamatot, továbbá I. r. felperesnek 16.462.500,- forint, míg II. r. felperesnek ugyancsak 16.462.500,- forint tőkeösszeg után 2012. november hó 06. napjától a kifizetés napjáig számított évi 10,5 %-os mértékű ügyleti és évi 6 %-os mértékű késedelmi kamatát.

A Tatabányai Törvényszék, mint első fokon eljáró bíróság 9.G.40.062/2013/52-es sorszám alatti végzésével a 9.G.40.062/2013 sorszám alatt folyamatban levő ügyet jelen perhez egyesítette, figyelemmel arra, hogy alperesek úgy a 9.G.40.062/2013, mint a 9.G.40.060/2013-as ügyben azonos tényállással, illetve jogcímre hivatkozással beszámítási kifogásként ellenkövetelést is érvényesítettek.

A Tatabányai Törvényszék 2014. augusztus hó 21. napján meghozott 9.G.40.060/2013/27-es sorszám alatti részítéletével egyetemlegesen kötelezte alpereseket, hogy 60 napon belül fizessenek meg I. r. felperesnek 16.668.000,- forintot, továbbá II. r. felperesnek 25.002.000,- forint tőkekövetelést, valamint felpereseknek egyetemlegesen általános forgalmi adót is magába foglalóan 762.000,- forint ügyvédi munkadíjat, valamint I. r. felperesnek külön további 1.200.000,- forint egyéb perköltséget, valamint külön felhívásra a magyar állam javára 300.000,- forint feljegyzett elsőfokú peres eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság 9.G.40.060/2013/27. számú, felperesek tőkekövetelését elbíráló részítéletének kihirdetése után folyamatban levő eljárásban felperesek az alperesek egyetemleges kötelezését kérték I. r. felperes javára 16.668.000,-Ft tőkeösszeg összeg után 2012. november hó 06. napjától a teljesítésig járó 10,5 %-os ügyleti kamata és 6 %-os késedelmi kamata, továbbá 5.606.913,-Ft lejárt ügyleti és késedelmi kamatai valamint zárlati díj és egyéb költség címén; a II. r. felperes javára 25.002.000,-Ft tőkeösszeg után 2012. július hó 12. napjától a kifizetésig járó 10,5 %-os ügyleti és 6 %-os késedelmi kamata, továbbá 1.283.436,-Ft lejárt ügyleti és késedelmi kamat továbbá kérték kötelezni alpereseket ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére is.

A felperesek kérték annak tűrésére is kötelezni II. r. alperest, hogy a jelzálogszerződésben megjelölt ingatlanból felperesek jelen perszám alatt hozott, alpereseket marasztaló határozatok, valamint az ide egyesített 9.G.40.062/2013 számú ügyben hozott 25. és 36. sorszámú részítéletekben foglalt követeléseiket kielégítsék.

A kereset a követelt összegeket illetően a Ptk. 523. § (1) bekezdés, 525. § (1) bekezdés e) pont és a Ptk. 298. § a) pont rendelkezéseire, a kezességvállalásokkal kapcsolatban a Ptk. 272. § (1) bekezdés és 276. § (1) bekezdés rendelkezéseire hivatkozott.

Alperesek a fennmaradt kereseti kérelmek elutasítását kérték, egyben elmaradt haszonban megjelölt kárigényükre, mint ellenkövetelésre hivatkozással beszámítási kifogással éltek. Az alperesi álláspont szerint a keresetiösszegszerűség bizonyítatlan, a kamatszámítás alaptalan, a felmondás nem volt szabályszerű, a felek között hasonló ténybeli és jogi alapon más per is folyamatban van, hivatkoztak továbbá az I. r. alperes elleni felszámolási eljárásra is.

Az alperesek előadták, hogy a 2011. március hó 01-i - a korábbi hitel megújítására, egyben új hitel nyújtására vonatkozó II.r. alperesi kérelemre az I. r. felperes nem reagált, ezzel megszegte az általános együttműködési kötelezettségét [Ptk. 4. § (1) bekezdés, 205. § (3) bekezdés], valamint saját Üzletszabályzatát, s az alpereseknek a tervezett üzleti lehetőség meghiúsításával 357 millió forint kárt okozott [Ptk. 6. §, 339. § (1) bekezdés].

Az alperesek az általánosnál hosszabb teljesítési határidő megállapítását is kérték.

A felperesek a beszámítási kifogást alaptalannak tartották. Az I. r. felperes tagadta, hogy az alperesektől szabályszerű hitelkérelmet kapott volna, hivatkozott rá, hogy sem jogszabály, sem üzletszabályzat alapján nem terheli semmiféle mulasztás. Kérték ezért a felperesek a beszámítási kifogás elutasítását és ítélet hozatalát.

A felperesek keresete az alábbiak szerint alapos, II. r. alperes (alperesi 'cégcsoport') beszámítási kifogása az alábbiak szerint nem alapos:

A jelen eljárásban még alkalmazandó 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 523. § (1) bekezdése értelmében kölcsönszerződés alapján a pénzintézet köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni; a 272. § (1) bekezdés úgy rendelkezik: kezességi szerződéssel a kezes arra vállal kötelezettséget, hogy amennyiben a kötelezett nem teljesít, maga fog helyette a jogosultnak teljesíteni, a 276. § (1) bekezdés alapján pedig amennyiben a kezes a jogosultat kielégíti, a követelés az azt biztosító és a kezességvállalást megelőzően keletkezett jogokkal, valamint a végrehajtási joggal együtt reá száll.

Figyelemmel arra, hogy a törvényszék felperesek alperesekkel szembeni tökekövetelését részítéleteiben már elbírálta, illetve ugyancsak elbírálta a 06-2010-0011-0 szerződésszámú kölcsönszerződés alapján felperesek késedelmi és ügyleti kamatigényét, a törvényszéknek az egyesítés után folyamatban maradt perben marasztalás iránti kérelem keretében a 06-2010-0014-0 szerződésszámú ügyleti- és késedelmi kamatával, zárlati költséggel és egyéb járulékos költségekkel kapcsolatos kereseti kérelmét kellett elbírálnia, illetve az ezzel szemben beszámítási kifogásként érvényesített alperesi ellenkövetelést.

A 06-2010-0014-0 szerződésszámú kölcsönszerződés 4-es pontja tartalmazza a felperesek által érvényesített évi 10,5 %-os mértékű ügyleti kamatlábat, a szerződés 6-os pontja tartalmazza, mint adós esetleges fizetési késedelme esetére az ügyleti kamaton felül fizetendő további 6 %-os mértékű késedelmi kamattal kapcsolatos rendelkezést, míg az egy naptári évre felszámított 90.000,- forintos zárlati költséget a szerződés 4. pontjának utolsó

bekezdése tartalmazza, figyelemmel arra, hogy a 45 millió forintos nyújtott kölcsön 2 ezreléke 90.000,- forint.

A 2012. november hó 05. napjával bezárólag tőkésített késedelmi, ügyleti kamatok és egyéb járulékos költségek mértékét ugyancsak a szerződés kapcsolódó rendelkezései szerint vette figyelembe és ennek megfelelően a kereseti kérelemmel egyezően kötelezte egyetemlegesen alpereseket felperesek javára felperesenként külön-külön érvényesített járulékok megfizetésére.

A részítélet meghozatalát követően az ügyleti és késedelmi kamatok illetve egyéb díjak címén előterjesztett felperesi kereseti kérelem tekintetében a felek egyezően úgy nyilatkoztak, hogy a **szakértői bizonyítás költségeit előlegezni nem hajlandók**, így egyéb bizonyítási indítvány hiányában a törvényszék a rendelkezésre álló adatok alapján határozott, figyelemmel arra is, hogy felperes a saját számszaki előadását számításaival meggyőzően alátámasztotta, az alperesek által hivatkozott számítási ellentmondásokat tisztázta, azok helyességét érintően alperesek alapos kétséget igazolni nem tudtak.

II. r. felperesnek az alperesekkel szemben érvényesíthető kamatmértéke vonatkozásában pedig a törvényszék arra mutat rá, hogy a kamatmérték tekintetében külön megállapodás II. r. felperes és alperes között nem volt szükséges, figyelemmel arra, hogy alperes kezesként teljesített és a felperessel megkötött kölcsönszerződés alapján alperest terhelő tőke és járulékterhekért felelős, ennek mértéke pedig a kölcsönszerződésben foglaltak szerint alakult.

Jelen egyesített perben elbírált felperesi követelések biztosítására - nem vitatottan és tulajdoni lappal igazoltan - a régi Ptk. 626.§: (1) bekezdése szerinti, ingatlant terhelő jelzálogjog került bejegyzésre az ingatlannyilvántartásba II. r. alperes tulajdonában álló ingatlanra.

A bíróság a régi Ptk. 251.§. (1) bekezdése alapján kötelezte II. r. alperes jelzálogkötelezettet a felperesi követelések kielégítésének türéseire a zálogtárgyból.

Alperesek a felperesi követelésekkel szemben a régi Ptk. 273. § (1) bekezdése, valamint elsődlegesen a Ptk. 339. § (1) bekezdése, másodlagosan a Ptk. 6. §-a alapján 357 millió forint összegben beszámítási kifogást terjesztettek elő.

Ennek alátámasztására hivatkoztak arra, hogy II. r. alperes a *cégcsoport* tevékenységének finanszírozása érdekében 2011. március hónapban (2011.02.28. keltezéssel) korábbi hitel megújítására, valamint új hitel nyújtására irányuló kérelmet nyújtott be I. r. felpereshez L.L. kezéhez.

Alperesek arra hivatkoztak arra, hogy felperes a kérelemre nem reagált, még hiánypótlási felhívást sem adott ki, ezért II. r. alperes joggal feltételezte, hogy a kérelmet a felperes befogadta, erre tekintettel más pénzügyi intézetekkel további tárgyalásokat nem folytatott. Alperesek képviselője utalt arra, hogy I. r. felperesnek a hitelkérelmek elbírálására vonatkozó szabályait belső nem nyilvános okiratai tartalmazzák, amelynek beszerzését kérte a törvényszéktől.

Az I. r. felperes honlapján elérhető, az ellenkérelem benyújtásakor hatályos általános üzletszabályzat II.5. a) alpontja értelmében arra hivatkozott, hogy a felek az ügylettel összefüggő egymáshoz intézett kérdésekre legkésőbb 10 munkanapon belül válaszolnak, e kötelezettségük elmulasztásából eredő kár a mulasztó felet terheli.

Hivatkozott arra is, hogy ugyanezen pont c) alpontja szerint bármelyik fél jogosult úgy tekinteni, hogy a másik fél tudomásul vette és elfogadta az értesítésben foglaltakat, ha arra 60 napon belül nem érkezett válasz vagy kifogás.

Alperesek álláspontja szerint mindezekből megállapítható, hogy I. r. felperes megszegte az általános együttműködési kötelezettséget, valamint a saját üzletszabályzatában foglalt rendelkezéseket, amely mulasztásának következtében II. r. alperest, illetve a cégcsoportot kár érte.

A beszámítási kifogással szemben felperesek arra hivatkoztak, hogy az általános üzletszabályzat idézett rendelkezéseit *aktív ügyletre* vonatkoznak, továbbá az ellenkérelem A/3-as mellékletét képező, Tatabányán 2011.02.28. napjára keltezett és II. r. alperes nevében benyújtott kölcsönkérelem 11. pontja 2. bekezdésében foglaltak szerint *„a hiteligénylő tudomásul veszi, hogy a takarékszövetkezet hitelezési szándékának csak a kölcsönszerződés aláírása minősül.”*

Hivatkoztak arra is, hogy a kölcsönszerződés 9. pontjában foglaltak szerint *adós tudomásul veszi és kötelezi magát arra, hogy a kölcsönszerződés fennállása alatt más banktól, pénzügyintézetől, vagy egyéb hitelezőtől csak a jelen Hitelező előzetes írásbeli hozzájárulása mellett vehet igénybe kölcsönt, illetve csak a Hitelező beleegyezésével köthet egyéb, e szerződésre kiható, az adós kötelezettsége teljesítését veszélyeztető kötelezettségvállalással járó szerződést vagy egyéb jogügyletet, márpedig alperes ilyen kérelmet felpereshez nem intézett.*

Figyelemmel arra, hogy az alperesi ellenkérelem A/3-as mellékletét képező, 2011.02.28. napi keltezésű kölcsönkérelem 11. pontja a hiteligénylő nyilatkozataként egyértelműen tartalmazza, hogy tudomásul veszi, hogy ***a takarékszövetkezet hitelezési szándékának csak a kölcsönszerződés aláírása minősül***, önmagában kizárja azt a beszámítási kifogás alapjául megjelölt alperesi hivatkozás alaposságát, hogy az általános üzletszabályzat vonatkozó rendelkezése szerint okkal és jóhiszeműen számíthatott arra, hogy amennyiben a 30, illetve 60 napos határidőn belül a takarékszövetkezettől a kölcsönkérelmére válasz nem érkezik, akkor az elfogadottnak tekintendő, az igényelt kölcsön kérelmezett feltételek szerinti folyósítására sor kerül a kért ütemezésben és ebben a hiszemben eljárva más pénzügyintézetet nem keresett meg a kölcsönkérelemben megjelölt célra más pénzügyi forrás biztosítása érdekében.

A törvényszék **mellőzte** alperesek bizonyítási indítványát I. r. felperes -- alperesek által nem ismert - **belső szabályzatainak bírósági kötelezés útján történő beszerzésére** részben a fentiekre tekintettel, részben pedig azért, mert alperesek (vagy II. r. alperes) várakozásaikat aligha alapíthatták általuk sem ismert norma tartalmára, vagy az abban szereplő ügyintézési határidőkre.

Ezt meghaladóan II. r. alperesnek tisztában kellett lennie a takarékszövetkezettel megkötött kölcsönszerződés 9-es pontjában foglalt azon kötelezettségével is, hogy **a perbeli**

kölcsönszerződés fennállása alatt más banktól, pénzügyintézetől, vagy egyéb hitelezőtől csak a takarékszövetkezet előzetes írásbeli hozzájárulása mellett vehet igénybe kölcsönt, vagy köthet a kötelezettsége teljesítését veszélyeztető, kötelezettségvállalással járó egyéb jogügyletet.

Figyelemmel arra, hogy a perben irányadó adatok alapján nem állapítható meg, hogy II. r. alperes az I. r. felpereshez ilyen, *előzetes írásbeli hozzájárulás iránti kérelmet* intézett volna, ez is kizárja azt, hogy II. r. alperes megalapozottan számíthatott volna más pénzügyi intézménytől finanszírozásra.

A perben beszerzett és a felek által egyezően előadott tények és körülmények alapján az is egyértelműen megállapítható, hogy 2011. márciusában a kölcsönkérelem benyújtásának idején **a kölcsönt kérelmező szükséges likviditása már nem volt biztosított,** figyelemmel arra, hogy 2011. áprilisában, májusában, vagyis a kölcsönkérelem benyújtását röviddel követő időszakban II. r. alperes, illetve az alperesi cégcsoport **köztartozásait sem tudta teljesíteni,** perbeli bizonyossággal igazolja a gazdálkodási adatok valós feltárása esetén a kölcsönkérelem elbírálásának idejére II. r. alperes hitelképtelennek bizonyult volna.

Figyelemmel arra, hogy **a fentiek miatt az alperesi beszámítási kifogás az alapjául megjelölt beruházási tervek tartalmi kérdéseitől függetlenül sem megalapozott,** már nincs perbeli jelentősége annak, hogy az alperesi beszámítási kifogás, mint kárigény pénzügyi és műszaki megalapozatlansága folytán milyen további okból nem alkalmas felperesi követeléssel szemben beszámításra.

Erre tekintettel a törvényszék nem adott helyt alpereseknek a beszámítási kifogás tartalmi, összecszerúségi, műszaki vonatkozásai tekintetében előterjesztett bizonyítási indítványnak, figyelemmel arra, hogy az ezzel kapcsolatos bizonyítás esetleges sikeressége esetén is alaptalan lenne a beszámítási kifogás a korábban már említett okokból.

Alperesek a korábbi részítéletekben a törvényszék által alkalmazotthoz hasonlóan és lényegében azonos indokkal az általános teljesítési határidőhöz képest hosszabb teljesítési határidőt kértek arra az esetre, amennyiben marasztalásukra sor kerülne.

Felperesek az általános teljesítési határidő alkalmazását kérték és hivatkoztak arra, hogy alperesek jogi képviselőjének saját nyilatkozata szerint sem várható az, hogy alperesek a 15 napos teljesítési határidőben általuk nem teljesíthető felperesi követeléseket hosszabb, adott esetben 60 napos teljesítési határidő esetén esedékességgel megfizetnék.

Erre a körülményre, valamint arra figyelemmel, hogy alperesek a viszonylag hosszabb pertartam alatt kellőképpen felkészülhettek már esetleges marasztalásuk esetére teljesítési képességük biztosítására, a törvényszék nem látott okot arra, hogy a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakba: Pp.) 217. § (1) bekezdésében foglalt általános teljesítési határidőtől eltérő, hosszabb teljesítési határidővel kötelezze alpereseket.

A felperesi perköltségigény vonatkozásában alperesek általános jelleggel is vitatták, hogy a részítéletek meghozatalát követően azok tartalmára is figyelemmel felperesek jogi képviselő munkadíjában megjelölt további perköltségigényt érvényesíthetnének.

A törvényszék a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendeletben foglaltak szerint a részítéletben elbírált pertárgyérték

mértékéhez igazodva kötelezte egyetemlegesen alpereseket felperesek egyetemlegessége javára az általános forgalmi adót is magába foglaló felperesi jogi képviselői munkadíj, mint perköltség megfizetésére.

Felperesek ezzel kapcsolatos egyetemlegessége azon alapul, hogy igényüket közös jogi képviselővel eljárva érvényesítették, erre tekintettel az egyik, illetve a másik felperes vonatkozásában kifejtett ügyvédi munka egymástól el nem különíthető, illetve a beszámítási kifogásként érvényesített alperesi ellenkövetelés sem volt felperesenként elkülönített.

Bár a Pp. 25. § (4) bekezdése szerint a főkövetelés járulékai (kamat, költség, stb...) - kivéve az önállóan érvényesített kamat- és egyéb járulékkövetelés - a pertárgyérték megállapításánál figyelmen kívül maradnak, azonban ezekkel szemben alperesek beszámítási kifogásként **anyagi jogi követelést érvényesítettek, illetve a részítélet meghozatalát követően alperesek a kamat- és járulékkövetelést is vitatták**, ezért a részítélet meghozatalát követően ezek önállóan érvényesített követelésnek minősülnek, figyelemmel arra is, hogy ezek elbírálása további tárgyalást és ügyvédi munkát tett szükségessé.

A fellebbezési jogosultság a Pp. 233-234. §-ain alapul.

Tatabánya, 2015. év június hó 18. napján

Dr. Kánai Pál
törvényszéki bíró

kiadó: